

Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 141/15

Λουξεμβούργο, 26 Νοεμβρίου 2015

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Αποφάσεις στις υποθέσεις T-461/13 (Ισπανία κατά Επιτροπής), T-462/13 (Comunidad Autónoma del País Vasco et Itelazpi κατά Επιτροπής), καθώς και στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-463/13 και T-464/13 (Comunidad Autónoma de Galicia κατά Επιτροπής και Retegal κατά Επιτροπής), και στις υποθέσεις T-465/13 (Comunidad Autónoma de Cataluña και CTTI κατά Επιτροπής), T-487/13 (Navarra de Servicios y Tecnologías κατά Επιτροπής) και T-541/13 (Abertis Telecom και Retevisión I κατά Επιτροπής)

Το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης επικυρώνει την απόφαση της Επιτροπής με την οποία διατάσσεται η ανάκτηση της κρατικής ενισχύσεως που χορήγησε η Ισπανία στις επιχειρήσεις επίγειας πλατφόρμας

Τα μέτρα που θέσπισαν οι ισπανικές αρχές είναι αντίθετα προς την αρχή της τεχνολογικής ουδετερότητας

Από το 2002 η Επιτροπή ενθαρρύνει την ψηφιοποίηση της ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης στην Ευρωπαϊκή Ένωση, λόγω των σημαντικών πλεονεκτημάτων της σε σχέση με την αναλογική ραδιοτηλεοπτική μετάδοση. Η ψηφιοποίηση επιτυγχάνεται τεχνικά μέσω επίγειας, δορυφορικής ή καλωδιακής πλατφόρμας, καθώς και μέσω διαδικτυακής προσβάσεως υψηλής ταχύτητας.

Από το 2005 έως 2009, οι ισπανικές αρχές θέσπισαν σειρά μέτρων με σκοπό τη μετάβαση από την αναλογική στην ψηφιακή τηλεόραση. Οι εθνικοί ραδιοτηλεοπτικοί φορείς υποχρεώθηκαν να καλύπτουν το 96 % του πληθυσμού στην περίπτωση του ιδιωτικού τομέα και το 98 % του πληθυσμού στην περίπτωση του δημόσιου τομέα στις αντίστοιχες περιοχές. Για τη διαχείριση της διαδικασίας ψηφιοποίησης, οι ισπανικές αρχές χώρισαν την Ισπανική επικράτεια σε τρεις περιοχές (I, II και III)¹. Τέθηκε ως στόχος το ποσοστό καλύψεως του ισπανικού πληθυσμού από την επίγεια ψηφιακή τηλεόραση (TNT) να ανέλθει στο 98 %, να είναι δηλαδή ίσο προς το ποσοστό καλύψεως του πληθυσμού από την αναλογική τηλεόραση το 2007. Δεδομένου του κινδύνου να μην επιτευχθεί το ποσοστό αυτό, λόγω των υποχρεώσεων καλύψεως οι οποίες είχαν καθοριστεί για την TNT, κρίθηκε αναγκαίο να διασφαλιστεί η τηλεοπτική λήψη στην περιοχή II. Για τον λόγο αυτόν, οι ισπανικές αρχές χορήγησαν δημόσια χρηματοδότηση προς στήριξη της διαδικασίας μεταβάσεως στην επίγεια ψηφιακή τηλεόραση στην εν λόγω περιοχή².

Τον Ιούνιο του 2013, η Επιτροπή, κατόπιν καταγγελίας της SES Astra (ευρωπαϊκή επιχείρηση διαχειρίσεως δορυφόρων), εξέδωσε απόφαση³ με την οποία κηρύσσει παράνομη και μη συμβατή με την εσωτερική αγορά την ενίσχυση που χορηγήθηκε στις επιχειρήσεις της επίγειας πλατφόρμας

¹ Στην περιοχή I, η οποία περιλαμβάνει το 96 % του ισπανικού πληθυσμού και θεωρήθηκε εμπορικά συμφέρουσα, το κόστος της ψηφιακής μεταβάσεως επιβάρυνε τους δημόσιους και ιδιωτικούς ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς· στην περιοχή II, η οποία περιλαμβάνει λιγότερο αστικοποιημένες και απομακρυσμένες περιοχές οι οποίες αντιστοιχούν στο 2,5 % του ισπανικού πληθυσμού, οι ραδιοτηλεοπτικοί σταθμοί, ελλείψει εμπορικού ενδιαφέροντος, δεν επένδυσαν στην ψηφιοποίηση, με συνέπεια οι ισπανικές αρχές να θεσπίσουν δημόσια χρηματοδότηση· στην περιοχή III, η οποία περιλαμβάνει 1,5 % του ισπανικού πληθυσμού, η μορφολογία του εδάφους δεν επιτρέπει την επίγεια ψηφιακή μετάδοση, οπότε επιλέχθηκε η δορυφορική πλατφόρμα.

² Συνολικά, από το 2008 έως το 2009, καταβλήθηκαν 163 εκατομμύρια ευρώ από τον κεντρικό προϋπολογισμό, εν μέρει υπό μορφή δανείων με ευνοϊκούς όρους τα οποία χορηγήθηκαν από τις ισπανικές αρχές στις αυτόνομες κοινότητες, και περίπου 60 εκατομμύρια ευρώ από τους προϋπολογισμούς των δεκαέξι αυτόνομων κοινοτήτων, για την επέκταση της καλύψεως στην περιοχή II. Επιπλέον, οι αυτόνομες κοινότητες χρηματοδότησαν την επέκταση με 3,5 εκατομμύρια ευρώ περίπου. Τέλος, το συνολικό ποσό των κονδυλίων που διατέθηκαν για τη λειτουργία και τη συντήρηση του δικτύου από το 2009 έως το 2011 ανήλθε σε τουλάχιστον 32,7 εκατομμύρια ευρώ.

³ Απόφαση 2014/489/ΕΕ της Επιτροπής, της 19ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.28599 [C 23/2010 (πρώην NN 36/2010, πρώην CP 163/2009)] που έχει χορηγηθεί από το Βασίλειο της Ισπανίας για την ανάπτυξη της επίγειας ψηφιακής τηλεόρασης σε απομακρυσμένες και λιγότερο αστικοποιημένες περιοχές (εκτός της Καστίλλης-Λα Μάντσα) (ΕΕ L 217, σ. 52) (βλ. ανακοινωθέν τύπου [IP-13-566](#) της Επιτροπής).

για την ανάπτυξη, συντήρηση και λειτουργία του επίγειου ψηφιακού δικτύου τηλεόρασης στην περιοχή II στο σύνολο της ισπανικής επικράτειας, εξαιρουμένης της αυτόνομης κοινότητας Καστίλλης – Λα Μάντσα ⁴. Με την ίδια απόφαση, η Επιτροπή διέταξε την ανάκτηση της ενισχύσεως από τους δικαιούχους.

Η Ισπανία, οι Αυτόνομες Κοινότητες της Χώρας των Βάσκων, της Γαλικίας και της Καταλονίας, καθώς και πολλές επιχειρήσεις επίγειας ψηφιακής τηλεόρασης ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής.

Με τη σημερινή απόφασή του, το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει όλες τις προσφυγές και επικυρώνει την απόφαση της Επιτροπής.

Το Γενικό Δικαστήριο τονίζει, καταρχάς, ότι δεν ήταν εσφαλμένη η εκτίμηση της Επιτροπής ότι, ελλείψει ρητού χαρακτηρισμού της λειτουργίας επιγείου δικτύου ως δημόσιας υπηρεσίας, τα επίμαχα μέτρα πρέπει να χαρακτηριστούν ως κρατική ενίσχυση. Συγκεκριμένα, κατά τη νομολογία ⁵, για να θεωρηθεί μια κρατική παρέμβαση αντιστάθμισμα αντίστοιχο της αντιπαροχής για τις παρεχόμενες εκ μέρους των δικαιούχων επιχειρήσεων υπηρεσίες προς εκπλήρωση υποχρεώσεων δημόσιας υπηρεσίας, πρέπει στη δικαιούχο της ενισχύσεως επιχείρηση να έχει πράγματι ανατεθεί η εκπλήρωση υποχρεώσεως παροχής δημόσιας υπηρεσίας, η υποχρέωση αυτή δε πρέπει να είναι σαφώς καθορισμένη. Το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει, ακόμη, ότι, οι ισπανικές αρχές δεν προσδιόρισαν ούτε, βέβαια, απέδειξαν ποιες υποχρεώσεις δημόσιας υπηρεσίας είχαν ανατεθεί στις επιχειρήσεις λειτουργίας του δικτύου της TNT.

Δεύτερον, κατά την κρίση του Γενικού Δικαστηρίου, **ήταν ορθή η εκτίμηση της Επιτροπής ότι τα επίμαχα μέτρα δεν μπορούν να χαρακτηριστούν ως κρατική ενίσχυση συμβατή με την εσωτερική αγορά, ιδίως λόγω μη τηρήσεως της αρχής της τεχνολογικής ουδετερότητας.** Το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει, συναφώς, ότι δεν συνιστά πρόδηλη πλάνη η εκτίμηση της Επιτροπής ότι καμία από τις μελέτες που προσκομίστηκαν από τις ισπανικές αρχές δεν δικαιολογεί την επιλογή της επίγειας πλατφόρμας, διότι οι μελέτες αυτές δεν περιέχουν επαρκείς αποδείξεις της υπεροχής της συγκεκριμένης πλατφόρμας σε σχέση με τη δορυφορική.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου μπορεί να ασκηθεί αναίρεση, περιοριζόμενη σε νομικά ζητήματα, ενώπιον του Δικαστηρίου, εντός δύο μηνών από της κοινοποίησής της.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή ακυρώσεως αποσκοπεί στην ακύρωση πράξεων των οργάνων της Ένωσης που αντιβαίνουν στο δίκαιο της Ένωσης. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα κράτη μέλη, τα όργανα της Ένωσης και οι ιδιώτες μπορούν να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Δικαστηρίου ή του Γενικού Δικαστηρίου. Αν η προσφυγή είναι βάσιμη, η πράξη ακυρώνεται. Το καθού όργανο της Ένωσης οφείλει να καλύψει το ενδεχόμενο κενό δικαίου που δημιουργεί η ακύρωση της πράξεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Γενικό Δικαστήριο

Το πλήρες κείμενο των αποφάσεων ([T-461/13](#), [T-462/13](#), [T-463/13](#) et [T-464/13](#), [T-465/13](#), [T-487/13](#), [T-541/13](#)) είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582

⁴ Η ανάπτυξη της ψηφιακής τηλεόρασης στη συγκεκριμένη αυτόνομη κοινότητα αποτέλεσε αντικείμενο της αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 1ης Οκτωβρίου 2014, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.27408 (C 24/2010) (EX NN 37/2010, EX CP 19/2009), που χορήγησαν οι αρχές της Καστίλλης – Λα Μάντσα για την ανάπτυξη της επίγειας ψηφιακής τηλεόρασης σε απομακρυσμένες και λιγότερο αστικοποιημένες περιοχές της Καστίλλης – Λα Μάντσα (EE C 335, σ.8) (βλ. ανακοινωθέν τύπου [IP-14-1066](#) της Επιτροπής). Η απόφαση αυτή έχει προσβληθεί στο πλαίσιο τεσσάρων υποθέσεων που εκκρεμούν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου (ήτοι [T-808/14](#), Ισπανία κατά Επιτροπής, [T-36/15](#), Hispasat κατά Επιτροπής, [T-37/15](#), Abertis Telecom Terrestre κατά Επιτροπής και [T-38/15](#), Telecom Castilla-La Mancha κατά Επιτροπής).

⁵ Απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Ιουλίου 2003, Altmark Trans και Regierungspräsidium Magdeburg ([C-280/00](#), βλ. ανακοινωθέν τύπου [64/03](#)).